

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, als 20 de juny de 2002

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Lluís PUIG FERRIOL, i els magistrats M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN i M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En el marc del judici civil núm. 238-5/99, tramitat pel procediment ordinari sobre reclamació de quantitat, seguit pels Srs. Xavier, Jordi i Lluís RIBALTA SECANELL contra el Sr. Antoni RIBALTA SECANELL, en data 30 de novembre passat l'Hble. Tribunal de Batlles va dictar un Aute en el qual va dir:

"Que ha de quantificar els imports de les costes processals corresponents al procés incidental en el que s'han plantejat les excepcions dilatòries de litispendència i de manca de competència jurisdiccional de la causa 238-5/99 de la manera següent:

Honoraris d'advocat: 170.000 Ptes.

Honoraris de procuradora: 22.000 Ptes.

Taxes judicials: 15.000 Ptes."

II.- Disconforme la part agent amb la resolució anterior, va interposar contra ella aquest recurs d'apel·lació el qual ha estat substanciat en aquesta Sala segons les prescripcions de la llei.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ.

FONAMENTS DE DRET

I.- Per a la comprensió de la qüestió que és objecte d'aquest recurs, cal exposar els antecedents següents:

a) Els Srs. Xavier, Jordi i Lluís RIBALTA SECANELL varen interposar una demanda de judici civil, procediment ordinari, contra el seu germà el Sr. Antoni RIBALTA SECANELL, en reclamació de quantitats derivades de l'herència de la seva comú mare la Sra. Maria Concepció SECANELL CLUA.

b) El demandat, sense contestar la demanda, va oposar les excepcions dilatòries de litispendència i de manca de competència jurisdiccional dels Tribunals andorrans.

c) En Aute de 13 d'octubre de 2000, l'Hble. Tribunal de Batlles va desestimar les excepcions esmentades i va imposar les costes processals a la part promotora de l'incident, o sigui al demandat Sr. Antoni RIBALTA SECANELL.

d) Contra l'Aute esmentat aquest darrer va interposar recurs d'apel·lació.

e) Per una providència de 27 d'octubre del mateix any (2000) la Batllia va denegar el recurs d'apel·lació per raó d'allò que disposa l'art. 17 de l'Annex II del Decret de 4 de febrer de 1986 en relació amb l'art. 86 de la Llei Transitòria de Procediments Judicials segons els quals els autes que resolen les qüestions incidentals únicament poden ser objecte de recurs d'apel·lació quan la resolució recaiguda impossibilita la continuació del procediment; cosa que no succeïa amb l'Aute de 13 d'octubre de 2000 de rebuig de les excepcions dilatòries que havia plantejat el Sr. Antoni RIBALTA SECANELL.

f) El 24 d'octubre del mateix 2000, la representació processal dels agents va presentar un escrit a la Batllia en què manifestà, en relació a l'Aute esmentat de 13 d'octubre de 2000, que *"essent ferm i inapel·lable m'interessa executar l'Aute pel que fa a les costes processals a la contrapart..."*, les quals justipreuava com segueix:

Taxa demanda d'execució.....15.000 Ptes.

Honoraris de procuradora.....22.740 Ptes.

Honoraris d'advocat.....1.860.000 Ptes.

g) El 24 de gener següent (2001) l'Hble. Batlle va estendre i aprovar *"ACTA D'EXECUCIÓ D'AUTE"* consignant-hi les quantitats susdites.

h) El 9 de maig següent (2001) la representació del demandat va presentar un escrit impugnant els honoraris reclamats per l'adversa, el qual va ser contestat per aquesta darrera.

i) L'Hble. Batlle ponent va adreçar-se al Col·legi d'Advocats d'Andorra interessant-li que indiqués si la minuta d'honoraris d'advocat presentada pels agents era de correcta aplicació segons les normes establertes pel Col·legi.

j) Aquest darrer va contestar tot dictaminant que *"la minuta d'honoraris discutida no sembla adequada a les Normes Orientadores del Col·legi, car el càlcul d'acord amb aquelles normes ascendeix a unes 170.000 Ptes, aproximadament; que en cas d'apreciar-se complexitat, podria augmentar-se fins a una xifra de l'ordre de 250.000 Ptes. Fins i tot si aquesta és una xifra susceptible de modulacions, en funció dels altres factors citats, resulta notablement inferior a la que es reclama"*.

k) Per Aute de 30 de novembre del 2001 els Batlles varen quantificar la minuta d'honoraris d'advocat en 170.000 Ptes. (com resta dit en els Antecedents de fet d'aquesta resolució); i és contra aquesta resolució de 30 de novembre darrer, que la part del Sr. Antoni RIBALTA SECANELL ha interposat aquest recurs d'apel·lació.

l) El 29 d'abril proppassat, el magistrat ponent va dictar una Providència en el present Rotlle en què va assenyalar:

"Atesa la possible nul·litat de l'acta d'execució de 24 de gener del 2001 i de les actuacions processals subsegüents a ella per la possible manca de fermesa de l'Aute de la Batllia de 13 d'octubre del 2000, s'atorga a les parts el termini comú de 5 dies per tal que puguin manifestar el que creguin escaient sobre la qüestió esmentada".

m) I dintre de tal termini les dues parts han presentat sengles escrits en què fan les al·legacions que han estimat procedents.

II.- Tal com resta dit suara, la Providència d'aquesta Sala de 29 d'abril últim va posar a la consideració de les parts la possible nul·litat de l'ACTA D'EXECUCIÓ de 24 de gener del 2001 i de les actuacions processals subsegüents a ella, per la possible falta de fermesa de l'Aute de la Batllia de 13 d'octubre del 2000.

En els seus escrits de resposta a la Providència anterior, la representació dels agents defensa la fermesa d'aquell Aute, mentre que el defenent entén el contrari; essent aquesta última la conclusió a què escau arribar, ja que la jurisprudència d'aquest Tribunal té reiterat (en fer aplicació de l'art. 86 de la Llei Transitòria de Procediments Judicials en relació amb l'art. 17 del Decret de 4 de febrer de 1986) que els autes que resolen les qüestions incidentals a què fa referència l'art. 4t. del Decret darrerament esmentat no poden ser objecte d'apel·lació quan no impossibiliten la continuació del procediment, ja que com exposaren la Sentència d'aquesta Sala de 15 de novembre de 2001, l'Aute de 18 de desembre també de 2001 i, més recentment, l'Aute de 21 de març passat, les excepcions dilatòries resoltes per via incidental per un aute dels Batlles no poden ser tornades a jutjar en la Sentència de la primera instància perquè no és possible que els Batlles les estimin o les desestimïn en l'aute, i que després decideixin el contrari a la Sentència. Si l'aute les desestima - que és el cas - aquest aute no serà apel·lable perquè no impedirà la continuació del procediment; però això no vol dir que l'aute que no té apel·lació autònoma no pugui ser revisat pel Tribunal Superior si se'l fa objecte de recurs d'apel·lació junt amb la Sentència de l'assumpte principal; ja que d'altra manera la nostra Sentència de l'assumpte principal podria venir condicionada pel que hagués decidit la Batllia en resoldre un incident sense que el Tribunal Superior hagués pogut revisar la resolució d'aquest incident, cosa que podria convertir en ineficaç la Sentència del Tribunal Superior a dictar en l'assumpte principal; la qual cosa és, justament i precisa, el que podria succeir en aquest cas si no poguessin revisar en el seu dia, si s'apel·la la Sentència de l'assumpte principal, les qüestions referides a la incompetència eventual de la jurisdicció andorrana per raó de la també eventual litispendència de la qüestió hereditària plantejada en un jutjat espanyol entre les mateixes parts.

Així, doncs, l'Aute de la Batllia de 13 d'octubre del 2000 que va denegar les excepcions dilatòries esmentades, no podia ser objecte d'una apel·lació autònoma com ho va resoldre correctament la Providència de la Batllia de 27 del mateix mes; però aquell no és un aute ferm, ja que pot ser en el seu dia revocat per aquest Tribunal Superior si se'l fa objecte d'apel·lació amb la Sentència que es dicti a la Batllia en l'assumpte principal.

En conseqüència, l'ACTA D'EXECUCIÓ de les costes de 24 de gener del 2001 és nul·la per prematura, i ho són també totes les actuacions subsegüents a ella, i, per tant, és nul l'Aute aquí apel·lat de 30 de novembre de 2001 que caldrà doncs revocar, amb estimació d'aquest recurs d'apel·lació.

III.- Les costes de la primera instància d'aquesta qüestió incidental s'hauran d'imposar als tres germans agents de l'assumpte principal; i no escaurà fer mèrit de les d'aquest recurs.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Estimar aquest recurs d'apel·lació; anul·lar l'Aute apel·lat de 30 de novembre de 2001; imposar les costes als 3 germans agents de l'assumpte principal; i no fer pronunciament de les causades en aquest recurs d'apel·lació.

Així ho ha acordat la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra i ho signen els seus M.I. Srs. Magistrats. En dono fe.